

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek popoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 35 L.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle

GORIŠKA STRAZA

Štev. 56

V Gorici, v ponedeljek 21. julija 1924.

Let. VII.

Nefrankirana
na se ne spreje-
o. Oglasi se ra-
čunajo po dogovo-
ru in se plačajo v
naprej.
List izdaja konsorcijsko
GORISKE STRAZE
Tisk. Juch v Gorici
via Morelli 16.
Uprava in uredn.:
ulica Mameli 5.
(prej Scuole).

OBUPEN KLIC

V zadnjem času nam prihajajo neštete obupne pritožbe deželanov glede vojne odškodnine. Ubogi naš slovenski kmet — pridruži se mu tudi furlanski —, ki je vsled vojne in njenih posledic že itak skoro uničen, opravičeno trdi, da se mu že nad eno leto glede vojne odškodnine godi velika krivica. Gospodarski polom ne preti samo njemu, temveč tudi poznejšim rodovom.

Naš kmet in obrtnik sta mirno trpela, ko sta sklepala konkordate za premičnine, kljub temu da so bili nizki in niso nudili nikakega nadomestila za ono, kar je vojna vihra uničila. Zlasti pri kmetijskem orodju in živini so bili ljudje občutno tepeni.

Molčal je naš človek tudi pri sklepanju konkordatov za poskodovala zemljišča. Videl je, da ne dobi niti toliko odškodnine, da bi bile skromno plačane dnine, ki jih je napravil pri zasipanju jarkov in kavern. Videl je, da si s priznanjem odškodnino ne more nabaviti, jo je vzpostaviti sadonosni večkrat viti polja l. t. g. r. l. l. u. tem org. je - nekoliko godrnja je točr. - potrpe in šel na delo, da z novimi žulji in svežim znojem obnovi svojo domačo grudo.

Opravičena nevolja naših kakor tudi furlanskih kmetov in posestnikov je pa priklopila do vrhunca, ko so začeli sklepati konkordate za hiše in gospodarska poslopja. Krivice, ki se gode v tem oziru zlasti zadnje leto, kriče do neba.

Znižan je količnik, vojna odškodnina se ne izplačuje v gotovini, temveč v beneških obveznicah, ki nimajo stalnega kurza, sklenjeni konkordati so pa naravnost sramotno nizki. Umevno, da se ljudi polašujejo obup. Z grozo v srcu uvidevajo, da si z denarjem, ki ga jim hoče izplačati država, ne morejo obnoviti borgega stanovanja in ne gospodarskega poslopja. Skoro se težji je pa navadno udarec za one, ki so si svoje hiše že obnovili s predjmom, ki so ga dobili od ene ali druge banke. Čeravno so bile banke pri nakazovanju predjmov večinoma zelo previdne in so izplačevale kolikor mogoče nizke predjme, vendar konkordati sklenjeni zlasti v zadnjih mesecih skoro v vseh slučajih istih ne krijejo. Kaj pomeni to? Kake posledice bo to imelo za prizadete vojne oškodovance?

Nesrečni trpin ki je mogoče par let prenašal gorje slabe lesene barake in je po neznosnih mukah prišel v zaželjeno obnovljeno hišo, je prišel na tuje. Ker mu država na podlagi konkordata ne izplača toliko, kolikor je dobil predjma, postane dolžnik banke ali pa ne more izplačati podjetja, ki mu je zgradilo hišo. V obeh slučajih je nujna posledica nevzdržno breme: vključba. To se pravi: naš kmet, naš posestnik ni več gospodar od očetov podedovane hiše, v rodnem domu je postal suženj.

Ako preudarimo še nadalje, kako od dne do dne pada vrednost poslopij, kako postaja vsled tega vključeni dolg naravnost neizplačljiv in neizterljiv, kako bo nemogoče kriti obresti razmeroma preogromnih dolgov, potem prihajamo nujno do strašnega, poraznega zaključka: neštetim našim največjim trpinom-vojnim oškodovancem preti BOBEN, grozi GOSPODARSKA SMRT.

Kaj se godi po svetu?

PIŠMO IZ RIMA.

(Piše poslanec Besednjak).

Vroči poletni meseci so bili za politično življenje Rima vselej čas popolnega počitka. Poslanci so odhajali domov, ministri so potovali s svojimi ženami in otroci na letovišča. Letošnje poletje je drugačno; politične razmere so v državi zelo napete, v vseh strankah Italije se opazja čudno vrvenje, kakor da bi pričakovali kakršni godkov.

Kadar se vršijo v državnem življenju spremembe, se čuti to najbolj natančno v Rimu, ki je srce države. V parlamentu srečajo poslance iz severa in juga, tukaj se zbirajo zastopniki vseh strank, ki prinašajo iz svojih pokrajin najnovejše vtise in poročajo o razpoloženju prebivalstva.

Dva usodna odloka.

Kar je v zadnjem času najhujše vzburkalo politično javnost Italije, sta dva vladna odloka proti svobodi časopisja. Niti od daleč bi si ne bil mislil, da bosta odloka vzbudila tak vihar ogorčenja v italijanski javnosti. Tisti dan, ko je izšel prvi odlok, sem se nahajal v parlamentu in sedel v družbi nekaterih poslancev in časnikarjev. Zraven je bil znani Cesare Forni, nekdanji fašistovski voditelj, ki je izstopil iz stranke in zmagal pri volitvah kljub nasprotovanju vlade. V družbi so bili tudi nekateri socialisti in bivši komunistični poslanec Bombacci. Čital sem ravno popoldanski časnik in študiral odlok proti svobodi tiska, ko se prikaže na hodniku Maksim Rocca, fašistovski poslanec, katerega so izključili iz stranke par dni pred otvoritvijo parlamenta. Rocca ni še nič vedel o odloku in seže po mojem časopisu. Komaj prečita odlok, ko se ga polasti neznanska nevolja: »S tako politiko se pripravljamo meščanska vojna! To je voda na mlin komunistov. Odlok je protipostaven in neveljaven. Tako ne more iti dalje!« Od jeze je zagnal časopis na tla. »Meni gotovo ustavijo časnik!« — je vzkliknil Cesare Forni.

Boj za svobodo tiska.

Drugi dan se je začela v vsem časopisju Italije ostra borba proti vladnemu odloku. Opozicionalne

Obračamo se zato do vseh medrodajnih oblastev v pozni uri z resnim pozivom: preokrenite smer sedanje uničujoče gospodarske politike pri določevanju vojne odškodnine! Naša dežela je že itak izmučena in izmezgana do krvi. Če ji ne pomagate, da se s pošteno, primerno vojno odškodnino gospodarsko opomore, potem mora propasti. Odkrito pa dvomimo, da bi hotela velika Italija spremeniti našo deželo, ki meji na dve sosedni državi in je prava dežela krvi in grobov, še v deželo revščine in obupa.

stranke se niso prav nič ustrašile kazni, s katerimi je žugala vlada njihovim listom. Po novem odloku sme namreč prefekt konfiscirati vsak časnik, ki »razburja po nepotrebnem ljudstvo« ali »škoduje ugledu države na zunaj ali v notranjosti«. Po dvakratnem opominu sme prefekt list celo vničiti. Vsi opozicionalni uskom visi torej meč in vsak hip se lahko spusti na časopis in ga ugonobi. Kljub temu se opozicija ni dala premakniti in ni prav nič omilila svoje pisave. Nasprotno! Njeno časopisje se je dvignilo proti vladnemu odloku in ga napadalo z najbolj ostrimi in ogorčenimi besedami.

»Il Mondo« je pisal, da je odlok vničil eno najbolj temeljnih svobod italijanskega naroda in ponizal Italijo pred vsemi omikanimi narodi sveta. Italijanski narod je preliv desetletja kri za svojo svobodo in jo je branil krčevito pred vsemi napadi nasilnikov. Fašistovska vlada je z enim odlokom vničila vse pridobitve naših očetov in vrgla italijansko ljudstvo za 100 let nazaj. Niti francoski absolutizem iz leta 1852. si ni upal izdati takega odloka proti svobodi časopisja. Z novo odredbo hoče vlada preprečiti časopisju, da bi pisalo o umoru Matteottija in razkrivalo nove krivice in njihove pomagače.

Tako in še hujše pišejo seveda časniki socialistov, komunistov in ljudovcev. Izmed fašistov se je oglasil k besedi Maksim Rocca in objavil oster napad proti odloku. Kakor na hodnikih parlamenta tako je tudi v časopisju izjavil, da je odlok protipostaven, ker daje prefektom oblast, da sodijo mesto sodnikov nad prestopki časnikarjev. Vlada nima nikake pravice postavljati prefekte na mesto sodnikov, ker je to nasprotno temeljnim postavam države. Taka politika je pogubna za Italijo.

Časnikarske organizacije protestirajo.

Kakor ostali sloji so tudi časnikarji organizirani v svojih društvi po vsej državi. Odlok določa, da naj zastopnik časnikarjev

pomaga prefektu pri izvrševanju odredbe proti svobodi tiska. Čim je izšel odlok, je rimska organizacija novinarjev sklicala sestanek in sklenila, da morajo časnikarji odreči prefektom vsako pomoč in vse časnikarske organizacije države naj protestirajo proti nepostavljemu vladnemu odloku. Kakor bi tremil, so se vse časnikarske organizacije odzvale vabilu iz Rima in iz vseh pokrajin države so prihajali protesti novinarjev. Vlada ni našla v nobeni deželi ne na severu in ne na jugu časnikarskega društva, ki bi bilo odobrilo njeno politiko.

Mesto da bi vlada omilila ali umaknila odlok, je izdala še enega in poostrila položaj časopisja.

Časniki so v veliki stiski. Če si hočejo rešiti življenje, morajo pisati tako, da ne razdražijo prefektov, ki so postali popolni gospodarji vsega tiska. Kako naj se obnaša list, ki je vladi nasproten? Urednik misli, da je njegova dolžnost kritizirati vladno politiko, z druge strani pa mora gledati, da ugaja njegova pisava vladi, katero napada. Neizvršljiva naloga!

Kako globoko sta ranila vladni odloka čustvovanje italijanskega ljudstva, vidimo iz tega, da je začelo protestirati enoglasno tudi liberalno časopisje, ki je doslej podpiralo brezpogojno fašistovsko vladno. »Epoca« piše, da ne more »odloga kot takega odobravati nihče«. To so težke besede, če pomislimo, da je »Epoca« list, kateremu ni padlo doslej nikoli niti na misel, da bi napadal politiko Mussolinija. Če se tako krotki, tako vdani in uslužni časniki puntajo, je to resno znamenje.

Največjo pozornost pa je vzbudila v rimskih krogih pisava »Giornale d'Italia«, ki je glasilo bivšega ministrskega predsednika Antona Salandre, sedanjega zaveznika Mussolinija. »Giornale d'Italia« je priobčil celo vrsto član- kov proti politiki vlade in obsodil z najbolj ostrimi besedami odloka proti svobodi tiska. Veliki dnevnik poziva Mussolinija, naj drži dano besedo in pokroti fašistovske nasilnike. V državi naj vlada zakon in ne oborožena sila ene stranke. Politika, katere se drži danes vlada, vodi ladjo domovine v prepad.

Liberalci niso čete črnece.

katere služijo slepo fašizmu. Ako ne bo držal Mussolini obljub, ki jih je dal senatu, parlamentu in deželi, bodo liberalci pretrgali zvezo s fašistovsko večino in šli po svoji poti. Kaj naj pričajo grožnje fašistovskih vodnikov? Ali je to tisto pomirjenje, ki je obljubil načelnik vlade? V dilnih krogih fašizma se pripravljajo na boj, obnašajo se, kakor da bi hoteli organizirati državni udar! To je nevarna igra za vladajočo stranko, to ogroža mir in bodočnost domovine. Liberalci bi jejo pravočasno plat zvona in opominjajo vlado, naj spremeni svojo politiko.

Vladni večini preti razkol!

Pisava »Giornale d'Italia« je naredila v Rimu mnogo šuma, ker stoji za njim, kakor rečeno, Anton Salandra, najbolj ugleden zaveznik vlade. Parlamentarna večina ne obstoji namreč samo iz fašistov, ampak iz fašistov in njihovih liberalnih zaveznikov. V vladno listino je bilo sprejetih približno 100 liberalcev, ki so bili doslej vdani pomagači fašizma. V zadnjem času so se zavezniki začeli puntati in stavijo vladi svoje zahteve, grozeč, da se odeepijo.

Ako bi se liberalni člani večine odtrgali in pustili fašiste same, bi se celokupni parlamentarni položaj prekuenil in v novembru bi izbruhnila kriza.

Po hodnikih parlamenta so že na delu proroki, ki pravijo, da se v novembru spremeni vlada. Nekateri napovedujejo novo vlado s Salandro, drugi z Janezom Giolittijem na čelu.

Jaz ne verujem tem prorokbam, ker mislim, da je fašizem še močan.

Navezan na svoje lastne moči.

Gotovo pa je, da se položaj zelo spreminja. Opozicijske stranke so se okrepile in dvigajo glavo. Da raste njihova moč, vidiš najbolj iz števila naročnikov opozicijskega časopisa. Giolittijev dnevnik »Stampa« je štel po navadi približno 200.000 naročnikov, danes se tiska v 350.000 izvodih. Dnevnik »Il Mondo« je dosegel v teh dneh okroglo 200.000 izvodov. Mladi list ljudovcev »Il Popolo« se je tiskal pred kratkim v 25.000 izvodih, danes je zrastle njegovo število na 60.000. Glasilo republikancev »La Voce Repubblicana« je poskočilo od 35.000 na 50.000. Komunistični dnevnik »L'Unità« je zrastle od 25.000 na 45.000.

Iz teh števil vidimo, da so opozicijske stranke mnogo pridobile v ljudstvu in se njihova moč širi. Fašizem nima več tiste opore v javnem mnenju, kakor jo je imel še pred par meseci. Fašizem postaja sam in se sme zanašati samo na lastne sile. Če bo mogel vladati državo proti volji vse nefašistovske javnosti Italije, bo pokazala bližnja bodočnost.

benice. Prisrčno povabljeni vse nekdanje gojenke, pa tudi druge dobre hčerke Marijine. Kdor se jih želi udeležiti, naj to pismeno naznani do 15. avgusta: zavodu Naše Ljube Gospé v Trnovem (Torrenova di Bisterza) Julijska Benečija.

OLAJSEVANJE VINSKE TRGOVINE.

Z odlokom prometnega ministerstva od 9. junija 1924. je dovoljen za prevoz italijanskih vin na državnih železnicah (vagnonske pošiljave) 30 odstotni popust na železniških tarifah do 30. sept. 1924.

SOLSKA AVTONOMIJA POKOPANA.

Z mesecem julijem je prevzel celotno vodstvo in upravo ljudskih šol namesto okrajnih šolskih svetov šolski oskrbnik v Trstu. Šolsko oskrbnišvo bo tudi plačevalo ljudsko-šolske učitelje. Svoje plače bodo prejeli učitelji potom nakazil šolskega oskrbnišva pri banki d'Italia, ali pa pri pristojnem registerskem uradu oziroma pri poštini uradih.

LEPE STVARI

se čujejo iz Vidma. Pred komisijo, kjer so polagali izpite za usposobljenost maturanti in maturantke večinoma iz tolminskega učiteljskega, so se dogajale stvari, ki se nam zde skoro neverjetne in skrajno žaljive. Nekateri člani te komisije so se spozabili celo do psov »schiafi, arabi«, ki so jih metali kandidatom v obraz. Se razume, da so morali kandidati, čeprav so študirali na slovenskem učiteljskem delati maturo v laščini. Pač vse po »vzgoji« Gentilejevi reformi!

PROMOCIJA.

Na vseučilišču v Padovi je bil 18. t. m. promocija za doktorja prava in zaški rojak g. Tomo Železnik. Častitamo!

OSEBNA VEST.

V torek dne 15. t. m. je napravila na konservatoriju Tartini v Trstu gđe. Frida Ščekova, učiteljica na slov. šoli v Šklednju, izpit za zborovo petje z odliko. Iskreno častitamo!

VEČNI POPOTNIK.

Gospod vitez Peternelli ne najde nikjer miru, odkar je zapisal svojo dušo fašizmu. Iz Kanala se je moral umakniti kot komisar, ker ni našel tam ljudi, ki bi prodajali za 30 srebrnikov svoje narodno poštenje in prepričanje. Danes je še za pomožnega tajnika v Šempetru pri Gorici. Pa tudi tam mu ne da njegova vest miru in pravijo, da bo šel v kratkem za občinskega tajnika v Števerjan. Kot viteza Peternella, tako preganja očitajoča vest tudi vse druge slov. fašiste. Miru ne najdejo nikjer.

Judež Iškarijot se je iz obupa obesil.

BLAGOSLOVITEV SOLSKE ZASTAVE V KANALU.

Pretekli teden so v Kanalu blagoslovili šolsko zastavo. Navzoča sta bila med drugimi tudi gg. goriški podprefekt Nicolotti in šolski nadzornik Rubbia. Visoke gospode in druge udeležence je pozdravil v imenu snopa neki Tazzoli, ki je zagrešil že več krivic proti našim ljudem. Gospodu podprefektu in šolskemu nadzorniku svetujemo, da odstranita pri pomembnih šolskih slavnostih, ki so namenjene za slovensko mladino, ljudi, katerih naše ljudstvo ni in tudi ne bo spoštovalo.

LJUDSTVO ZAHTEVA DOSLEDNOST.

V zadnji »Goriški Straži« smo priporočili o krvavem dogodku v Ljubljani pozvali »Edinost«, da naj bo pri poročilih iz Jugoslavije previdna

in da naj ne razburja in zavaja slovenskega ljudstva v Italiji s svojimi nekritičnimi in enostranskimi poročili na stran pota. Gospodje pri »Edinosti« so se radi tega našega poziva razburili. Mi jim ne bomo odgovarjali, ker vemo, da bi bili oni pripravljeni voditi radi te zadeve z nami dolgo pravdo. Ugotavljamo samo da obsoja celokupno slovensko ljudstvo v Italiji vsako nasilstveno politično organizacijo, kakor tudi vse liste, ki te organizacije bodisi direktno ali pa indirektno hvalijo in podpirajo. Naše ljudstvo je dosledno in zavrača najodločnejše zločinske pojave pri nas in drugod.

DELO KR. KOMISIJE.

V svojih zadnjih sejah je izredna kr. komisija za upravo Furlanije odobrila nakup poslopja, v katerem je bila nastanjena okrajna vipavska sodnija, za namestitev uradov kr. orožnikov; istočasno je odobrila tudi izvršitev potrebnih poprav na podlagi predloženega načrta. Dovolila je izvršitev potrebnih del za orožniško postajo v Sp. Idriji. Odobrila je obnovo najemniške pogodbe za orožniško postajo v Sv. Luciji. Potrdila je bilance 1923 poslovnega leta Hipotečnemu zavodu v Gorici in Mestni goriški hranilnici. Potrdila je načrte deželne tehnične urada za popravo mostov in cest na Goriškem, ki so bili poškodovani po povodnji v letu 1923 in je dovolila takojšnjo izvršitev zadevnih del za skupno svoto litr. 722.400. Za popravo mostov in cest na Goriškem je zaprosila kr. komisija podporo pri osrednji vladi v smislu kr. odloka, o katerem smo v »Gor. Straži« že poročali.

SPOROČILO.

Pri tajništvu Političnega društva »Edinost« v Gorici, »K. D. Z.« in uredništvu »Gor. Straže« povprašujejo mnogi pismeno in ustmeno po poslancu dr. Besednjaku. Sporočamo vsem prizadetim, da je poslanec Besednjak še vedno v Rimu. Ko se bo vrnil v Gorico, bomo sporočili, da bo sprejemal stalno enkrat na teden stranke ob času in v prostorih, ki jih naznamimo v »Gor. Straži« in drugih listih.

Tajništvo Političnega društva »Edinost« v Gorici.

GENERALOVA SMRT.

Umrli je general Rieclotti Garibaldi, sin znanega Garibalija, ki je največ doprinesel k združitvi Italije. Tudi pokojnik se je udeleževal bojev za ujedinenje italijanskega naroda v enotno državo.

PREGANJANJE CASOPISOV.

V soboto zjutraj so varnostni organi prav pridno pobirali po goriških trafikah »Mali list«. Pozneje smo zvedeli, da ga je zaplenil tržaški prefekt. Istotako je zaplenil tudi časopisa »Il Lavoratore« in »Emancipazione«.

ZLATA MASA.

Danes je praznoval v Ljubljani veliki skladatelj frančiškan Hugo Binatti svojo zlato maso. V mašnika je bil posvečen 21. julija 1874 leta. Star je 73 let. K vsem drugim častilecem njegovega bogatega in blagoslovljenega življenja se pridružujemo tudi mi.

VALUTA.

Dne 19. julija je veljal 1 francoski frank 1.19 L, 1 belgijski frank 1.507 L, 1 švicarski frank 4.23 L, 1 českoslov. kron 68.8 vinarjev, 1 šterling 101.75 L, 1 dolar 23.26 L, 1 zlata marka 5.57 L, 1 dinar 27.45 v.

DNEVNE VESTI

JAVNI TELOVADNI NASTOP V BATUJAH.

Telesna vzgoja mladine zavzema pri vseh narodih jako važno vlogo. Stari pregovor: Zdrava duša v zdravem telesu, se je izkazal resničen. Predsednik, da telovadba ni za kmečke te, so padli. Ker se pa v sedanjih časih na desno pretila sport, rav, da se oživi in razširi urejena harmonična telovadba. Ta namen ima telovadni nastop v Batujah. Videli bomo gibčne kmečke fante, ljubke otroke in brhka dekleta, vsak odelek s svojimi primernimi vajami. Spored telovadne prireditve je sledeči: V nedeljo, 27. julija zjutraj ob 6 h se začne tekme na telovadišču. Popoldne ob 2 h bo glavna skušnjava za telovadni nastop. Ob 4 h popoldne se začne javna telovadba z rajalnim pohodom, prostimi vajami članov, naraščaja in članice. Slede skupinske vaje članov in naraščaja. Za temi nastopijo telovadci s simboličnimi vajami in orodno telovadbo. Prireditve zaključijo skupina in rajalni odhod. Poslovala bo šaljiva pošta, srečolov i. t. d. Nastop se bo vršil na telovadišču Dodonci. Vstopnina za tribune znaša 8 lir, za sedeže 5 lir, za stojišča 2 lir. Pri prireditvi sodeluje popolek orkester goriškega godbenega krožka pod vodstvom g. kapelnika Petroviča.

Vsled te velevažne prireditve ne prirede ta dan društva iz sosednjih okrožij nobene predstave. Vsi, ki se zanimajo za napredek naših telovadcev ste iskreno vabljeni!

OBSOJENI VITEZI.

(Iz Šempetra).

Včeraj je bil za viteza Galevsiga in Peternellija sodni dan. Javno pred cerkvijo se je razglasilo, da se bodo pobirali protestni podpis proti priključitvi šempeterske občine k Gorici. Trei so popolnoma prostovoljno posodili načrt goriškega mestnega eta in dveh vitezov, ki sta bila njegovi službi. Protest so podpisali vsi pošteti in značajni šempeterski občinski svetovaleci. Samo privandran vitez brez žide Galevsig, ki živi izključno le od žuljev slovenskega ljudstva, in njegova podrepnika, Toni dolg (Cigoj, brat rihemberškega snoparskega zastavonoše) in bivši odgovorni urednik v slovensčini izhajajočega italijan-

skega lista, Matiček iz Polja (Sokol) niso podpisali tega zgodovinskega protesta. Zato bodo vsi trije v zgodovini zaznamovani kot izdajice šempeterske občine in slovenskega rodu. Protest je drugače enodušno podpisala vsa občina. Tudi šempeterski snopar Sokol je hodil po noči po hišah in ljudi budil iz spanja, a podpisal za svoje izdajalsko delo ni dobil. Agitiral je s tem, da je trdil, da je tudi grof Corradini za združitev občin. Naj povemo privandranemu vitezu, da se ne bojimo več njegovih groženj o koncesijah, vojni odškodnini in hišnih preiskavah. Vitez naj bo popolnoma tih, da ne pride še kaj drugega na dan, kar ne bo prijetno ne njemu, ne njegovim podrepnikom. Da bo bolj jasno, mu stavimo ob tej priliki javna vprašanja: 1.) Kaj je z občinskimi dolgi? Ali je res, da so dolgi za časa njegovega komisarjata narasli nad 100.000 lir? 2.) Kaj je z regulacijo? Rečeš morajo radi vaših stanovalci še vedno v barakah? 3.) Kaj je z občinsko aprovizacijo? Ali vam je ostalo kaj pribitka? 4.) Kdo vas je pooblastil, da ste sprejeli poleg starih občinskega tajnika v službo kot tajnika tudi še potovalnega viteza Peternellija? Ljudstvo zahteva na vsa vprašanja jasnega in takojšnjega odgovora in vas zagotavlja, da vas bo pravično, toda strogo sodilo.

ZOPET PASJI KONTUMAC.

Dne 13. t. m. je bil v ulici Brigata Pavia ubit pes, križan, rujav terrier s kratko dlako in dolgim repom. Ugotovljeno je bilo, da je bil pes stekel. Mestni magistrat pozivlja vse one, ki so bili morebiti vgriznjeni od tega psa, naj se javijo pri sanitetnem oddelku (Ufficio d'Igiene), Via Mazzini 7-I. Tja naj se sporoči tudi, če so bile oklane kake živali. Vsled tega dogodka je razglasil mestni magistrat za prihodnjih šest tednov pasji kontumac. Psi morajo imeti, če pridejo na ulico, nagobčnik in se morajo voditi na vrvi. V nasprotnem slučaju zapadejo konjedereu. Tudi v javne lokale se ne smejo voziti psi.

DUHOVNE VAJE.

V Trnovem pri Ilirski Bistrici bodo v zavodu koncem avgusta ali začetkom septembra tridnevne duhovne vaje za gospodične in Marijine druž-

Sirite Goriško Stražo

Kaj je novega na deželi?

DORNBERG.

Koncert Pevskega in glasbenega društva. - Društvena dvorana je bila skoro premajhna za občinstvo. Bilo je tudi precej gostov iz Gorice in sosednih občin. Razpoloženje izborna pri vsej vročini. Burni aplavzi so pričali o velikem zadovoljstvu nad prireditvijo. Tenorist Ciril Bratuž je ugajal posebno z veselo-nagajivim „Makom“, ki ga je moral ponoviti. Operni pevec Šimenc je zapel narodni „Kje so moje rožice“ in „En starček je živel“. Pozna se mu izvrstna dramatska vzgoja, naravno pesem pa naj bi bolj priprosto pel. Gotovo bo žel pri operi v Zagrebu največje uspehe, kar mu kot domačinu iskreno želimo. Kapelnik Neffat je menda najboljši spremljevalec med Slovenci; tudi med tujimi umetniki se redko kdaj sliši tako idealno in dovršeno spremljevanje, ki pevca-solista tako imenitno in vendar skromno podpira. Gospod koncertni vodja E. Komel je pokazal lepoto slovenskega zborstva različnih dob in skladateljev. Srbsko glasbo je zastopal Mokranjac z VIII. rukovetom. Izvajanje je bilo splošno dobro, boljši in preciznejši pa ženski kot moški glasovi. V dveh moških zborih ni bilo željene živahnosti. Mešani zbori so bili splošno mnogo boljši, mestoma mojstrsko izvajani. Pevec naj bi se potrudil, da tekmujejo s pevskimi v natančnosti, pa bo zbor še mnogo pridobil.

Doktori.

IZ KANALA.

Pretekli četrtek se je vršil v hiši g. Bandaža za večje število povablencev koncert, pri katerem sta nastopila tenorist g. Šimenc in kapelnik g. Simenc. Šimenc je pel skoro kakor v Gorici ter je na željo dodal še dve narodni pesni. Kanaleci so z velikim zanimanjem obudovali polnozvočen in močan glas našega pevca ter ga burno pozdravljali. Vsi navdušeni so bili tudi za g. pianista Neffata, ki mu je mojstrsko stal ob strani. Vsakdo si je želel še več takšnih lepih večerov.

Z GOR.

Pred 40 leti je obudoval oče Jožef Gruden s Polic na Kendovi senožeti nad Knežo tak oreh, ki je za sv. Ivana naenkrat ozelenil, se razcvetel ter pozneje obrodil nenavaden, a prazen sad. Tak oreh je opisal Valvazar v svoji zgodovini pri opisovanju nekdanjega Notranjskega. More li kdo povedati, če je še živ oni oreh — ki

Cerovškov gospod.

Življenje Valentina Staniča.
(Spisal Joža Lovrenčič)

3 točke: „Non plus ultra“ se je treba obrniti proti severu in že prvi korak je precej težaven, ker se je treba vpenjati s konca tesni naravnosti proti srednjemu vrhu Triglavu. — Zaiti je nemogoče, ker če bi se držal preveč na desno ali levo, bi prišel nad prepade. Srednje poti bi se moral držati, vendar pri dešč ložje, če greš bolj v desno smer. Ko priplezaš tako že doberšen kos navzgor, pustiš srednji Triglav na levi za seboj in dosežeš mesto, kjer je slednja izgrešitev nemogoča. Na onem ostrem grebenu si, ki veže Srednji in Veliki Triglav. Če bi imel začetnika v hribolastvu s seboj, bi bil radi njegovo gotovo zelo v skrbeh. Slednjemu začetniku svetujem, naj da rajši slovo veselju, ki bi mu ga nudil Triglav, kakor bi e predajal

dokazuje, da ne poznamo še narave okoli sebe?

SV. LUCIJA.

V sredo 23. t. m. bomo imeli pri nas slovesnost posebne vrste. Naš dobri g. župnik bo ta dan slovesno praznoval 25 letnico mašništva. Slovesna služba božja bo ob 10.30. Slavja se udeležijo tudi drugi gg. srebrno-mašniki, sošolci našega gospoda.

Med župljani svetolucijske fare in v okolici vlada za slovesnost veliko zanimanje. Zlasti je v tem pogledu živo na Mostu. Otroci, mladina in gospodarji, vse se giblje; vsak hoče po svojih močeh pripomoči, da bo slovesnost taka, kot jo zasluži naš skrbni gospod in se spodobí za našo faro. Vsem cenj. gostom: dobrodošli! Vsem gg. jubilarom in še posebej našemu mostarskemu gospodu: Ohrani Vas Bog v zdravju še mnoga leta do zlate maše in naprej!

FOJANA.

Dne 12. t. m. je praznoval naš solski voditelj Fortunat Korošec, doma iz Domžal, na svoj god tudi 40 letnico svojega učiteljskega službovanja in 38 letnico svojega službovanja v Fojani, na tej zapadni obmejni točki slovenske zemlje. Skoro ves sedanji rod je hodil k njemu v šolo. Uspešno in zvesto je do danes podučeval svoje učence v milem materinem jeziku: živl je takorekoč le šoli; v počitnicah se je bavil tudi s slikarstvom, da je storil komu kako uslugo; nekda tudi našim društvom. Mož blagega skromnega značaja ter verskega mišljenja in življenja, prava stara slovenska korenina. Ni čuda, da so se sredi obilnega dela v teh vročih dnevih zgagnili tudi Fojanci ter prišli počastiti svojega ljubljene učnika. Cesta pred šolo se je napolnila ljudstva, in okolica je bila razsvetljena, umetni ognji so goreli, ob slavoloku mu je domači pevski zbor zapel slavnostno pesem; sledili so nagovori in čestitke, šopek cvetlic je izročila slavljenca šolska mladina, zakar vse je jubilar ganjem se zahvaljeval. — Pri kratkem domačem pogostilnem sestanku so pevec pod vodstvom organista g. Simonitija razveseljevali navzoče s prelepim narodno pesmijo, na kar smo se ločili od slavljenca z željo, da ga naj Bog ohrani med nami zdravega in delujočega še vrsto let!

TOLMIN.

Tukajšnja hranilnica in posojilnica je vsled vladne naredbe spremenila

grozečim nevarnostim. Ozek in oster je greben, po katerem je treba iti. Večkrat moraš z razprostrtimi rokami iskati ravnotežja, razrit in oster je gorski hrbet, po katerem ubiraš trdne stopinje in desno in levo pod seboj vidiš skoro navpične, vrtogave prepade. Sicer nam ni je gosta megla večinoma zakrivala, toda tem strašnejši so bili, če je viharji sunek pregnal oblake in so merile oči vrtoglavo temno globino do dna kotla. Jaz, ki sem priplezal na mnogo Saleburških gor, ki sem od različnih strani splezal na Visoki Staufen, na Visoki Göhl, ki sem zadešnji, še nikdar doplezani, najvišji vrh Wazmama prišel in na Visoki Zvonar in vse meril, sem si moral tu, česar nisem sicer nikdar storil, zastreti oči z obema rokama, da ne bi videle obojestranskih prepado in bi gledale kar naravnost. Sunkoviti jug je grozil zato toliko lažje me spraviti ob ravnovesje. Dolg kos sem moral tako, dokler ni bilo treba spet čez navpično steno. Polagoma sva se bližala cilju, kajti greben se je vzravnaval in razširil. In opazila sva

dosedanji naslov ter se bo ta denarni zavod odslej imenoval: Kreditna zadruga v Tolminu r. z. z. n. z. Ker je v Tolminu ob sredah uradni dan za stranke na tukajšnji sodnji, bo od 1. avgusta naprej tudi naš denarni zavod odprt za stranke vsako sredo, četrtek in nedeljo od 9-12. ure dopoldne. Po novem letu se četrtek izpusti in se bo uradovalo le ob sredah in nedeljah.

PONIKVE.

Čitatelji „Goriške Straže“ se bodo gotovo čudili, ko bodo čitali dopis iz Ponikve, pa to ni nič čudnega. Saj mi Ponikveci še vedno živimo ter živahno delujemo na kulturnem in gospodarskem polju. O nas in našem napredku v splošnem se lahko prepriča vsakdo, ki stopi na tla naše gorske vasi z ljubko cerkvijo na vrhu griča, ki je pod vodstvom naših dušnih pastirjev v najlepšem redu. Dne 6. julija smo praznovali običajni praznik — cerkveni shod. Vršil se je v najlepšem redu dopoldne, popoldne smo pa imeli obžalovanja vredno birmo brez škofa. Opominjamo resnim potom nekatere izmed pečanske mladine: ako hočemo živeti v resnični slogi naj ob takih prilikah krotijo in zadržujejo onega zloglasnega pretepača. Da ni prišlo do večjih neprijetnosti se imamo zahvaliti g. županu.

Vaščani.

IZ LOMA KANALSKEGA.

Dne 6. julija t. l. je priredila šolska mladina veselico z bogatim vsporedom. Na programu so bile pesmice, deklamacije, solospeli in Finžgarjeva igra „Vedež“. Od prve do zadnje točke je občinstvo — katerega se je bilo vzle veliko vročini nabralo nad pričakovanje mnogo — sledilo z napeto pozornostjo in dajalo z obilnim ploskanjem duška svoji zadovoljnosti in svojemu presenečenju. To priča kako dobro so bili otroci izvežbani v svojih vlogah in s kako gotovostjo so nastopali na odru. Hvala tako nadebudni šolski mladini! Se večja hvala pa gre g. učitelju Ivanu Veliščeku, ki se je mnogo trudil za to prireditev.

ZALOSCE PRI DORNBERGU.

Pri nas pripravljajo fantje za prihodnjo nedeljo ples. Na žalost moramo povedati, da se poslužujejo v dolgo dovoljenja potov, ki niso častna. Več prihodnjic. Da plesno norost obšojajo vsi pošteni vaščani, ni treba posebej povdariati.

IDRIJA.

Koncert tenorista zagrebske opere g. Šimenca se bo vršil neprekinjeno v

skozi goste oblake znamenje zmagice: iz kamenja zloženega možička, ki sta ga bila zgradila začetku septembra ona dva gospoda kaplana. Kako nepopisno, nadzemske bi bil užival moj duh, če ne bi mi škodoželjni oblaki zastrli razgleda, če ne bi me sivi Triglav zavil v svoje navadni pajčolan in tako prikril mojim očem svetišča narave! Kajpada, najčastitljivejši očeak že lahko zahteva več žrtev, nego da tuje kar tako prileti in da že vidi in uživa vse veličastvo in vzvišenost narave, ki ju tisočletja niti domačini niso bili deležni.

Orientirajoč se z razgledom na Mangart, sem vendar užival vsaj v duhu vzvišen, sicer nekoliko zabrisanejši razgled na vse ravnine in gorske orjake države, na bližnjo gladino Jadranskega morja, na Zvonar, Wisbachborn in še celo na Montblanc in na druge italijanske, tirolske in švicarske snežnike-orjake.

Takoj sem bil obesil svoj potni barometer in sem tako prvi dne 23. septembra 1808 na tem znamenitem vrhu izvršil barometersko in

soboto dne 26. t. m. ob 8½ uri v zvečer v Didičevi dvorani. Vspored, ki ga priobčimo prihodnjic, je zelo obsežen in enak onim na koncertih v Gorici in Ajdovščini. Ker vlada za koncert že sedaj veliko zanimanje, pričakujemo z gotovostjo, da bodo prihiteli poslušat našega odličnega pevca-rojaka vsi, ki ljubijo lepo petje.

KOROŠKO PISMO.

Kanalska dolina.

Sel sem v Zabnico na božjo pot, ker se tam hrani sedaj podoba svetovišarske M. B. Nekoliko sem šel pa tudi, da si zopet ogledam ondotne kraje, znane izza svetovne vojne. V družbi, ki se zbere iz raznih krajev o priliki nove maše, o kateri smo poročali zadnjič, se lahko marsikaj povpraša in zve. Tako sem zvedel tudi jaz in pošiljam uredništvu Gor. Straže te-le novice, ki bi znale koga zanimati:

RABELJ.

Rabeljski rudokop, v katerem je zaposlenih kakih 1000 delavcev, večji del iz Loga in iz Bovškega, a tudi iz Kanalske doline in iz stare Italije, je v zadnjem času vlada prepustila nekemu angleškemu podjetju, ki je došlo semkaj iz Avstralije. Za delavce in za domači okraj ni to nič dobrega. Prejšnja zasebna in državna podjetja so se namreč vsaj nekoliko ozirala na delavce in na domače potrebe. Ti Angleži — tuje pa rudnik in delavstvo je izkoriščajo kolikor se da. — Dne 25. jun. je neki rabeljski rudar pod zemljo zadel s pikonom po nesreči v plinovo luč. Sledila je eksplozija, ki je delavca popolnoma raztrgala in raznesla. Le 2 m oddaljeni rudar iz Loga je pa ostal pri tem povsem nepoškodovan, ker je zaneslo eksplozijo v nasprotno smer. K nesreča enkrat začne, noče mirovati. Jul. sta se dva delavca iz Chiusaforte za razvedrilo vozila po rabeljskem jezeru. Ker najbrže veslarenja nista bila dobro vajena, se jima je čoln prevrnil in sta oba utonila.

VRATA.

Rabeljskega župnika je zadela čudna usoda, da mora oskrbovati 20 km oddaljeno župnijo Vrata, kamor ga vodi pot skozi 2 župniji: Trbiž in Kerkovo. So pa ta Vrata zares svojevrstna vas. Že njeni ustanovitelji so ji dali preroško ime, ker so zdaj res na vratih oz. na pragu Italije in Avstrije, tako da je spodnja vas na Laškem, zgornja pa na Avstrijskem. Cerkev, ki je v sredi, spada še pod Italijo. Tako nenaravno stanje bi

termometersko opazovanje. Da nisem dobil na vrhu starega snegu, si je lahko misliti, ker je strmina prevelika. Zato pa leži spodaj ob vznožju v že omenjeni kotlini več sneg, ki ga ne more vročina celega poletja raztajati. Najvišji vrh Triglava je ozek greben, ki se vleče z jugovzhoda na severozhod in mora končati na severni strani v grozovitih stenah.

Prijateljem narave lahko povem, kake misli so navdajale mojo dušo, ko sem se prestopal po razritem in razdrobljenem temenu tega kolosavlikana. Kolikokrat se polapti človeka ob takih prilikah misel:

»Človek, kako šibek si, kako majhen po telesu, a kako velik po duhu! Prah bodo tvoje kosti, v prst se spremene ti mogočni skalnati skladi, a tvoja duša ne bo prešla! Se enkrat sem pogledal barometer in termometer in ker se je zdelo, da mrza, megla in veter pritisakajo, sem se vrezal svoje ime v palico, ki jo je nekdo pustil na vrhu, in zadovoljen, da sem dosegel cilj, sem se vračal...«

(Dalje).

pač bilo trajno nevzdržno. Zato je razmejitevna komisija celo občino prisodila Avstriji. Naši so pa rekli: Tukaš smo in tukaj ostanemo! In so res ostali. Na ta način hodi ljudstvo v cerkev v Italijo, v šolo pa v Avstrijo. Vprašal sem domačina iz Vrat, ki je tudi prišel na novo mašo, ali so res Vrata slovenska vas. In mi je trdil, da so popolnoma, do zadnje družine. Ko sem pa isto vprašal znanca, Nemca iz Trbiža, mi je ta dejal: *Haefte deutsch - Haefte windisch*. (Pol nemška, pol slovenska). Pa veruj, komur hočeš!

TRBIŽ.

Prva posebnost, ki sem jo opazil na Trbižu je, da so na glavnem trgu spominski Marijin steber skoraj do yriha ovili v različne lepake. To je menda najnovejšo skazovanje časti starodavnim spomenikom! — Trbiž je s 1. jul. precej izgubil na svoji važnosti. Ta dan so davčni urad prenesli na Pontebio. S tem je splaval meščanom lep vir dohodkov. — V nadomestilo za to prihajajo zdaj poleti tu gori v koroško Švico nešteti letoviščarji na sveži zrak. Že od prej in posebno se v zvezi s temi letoviščarji se je — pa ne samo tu, ampak tudi marsikod po naši deželi — razširila čudna moda pri ženskem spolu in pri dečkih. Le par let še, če gre tako naprej, pa ne bo nobenega razločka več med nami in med nagimi Arabci v Tripolitani. O, ko bi vsa naša dekleta in vsa naša mladina spoznala da človeška lepota, če neha biti — sramežljiva, tudi neha biti-lepa! Morda je za mnoge še „dražestna“, a lepa — ne več. Ta moderna noša, ta moderna nagota jasno kaže vsakemu, ki ima v glavi več kot prazno slamo, da modernemu človeku sploh manjka — čut za lepoto in v gotovih dobah tudi črna mera — zdrave pameti. Le — je povedal v žabniški gostilni neki resen gospodar, menda je bil Ukvan: „Vrat s celo spodnjo okolico — brez ovratnika, roke brez rokavov, noge istotako gole do nad kolena: ne, te ne dopadejo ljudem radi svoje naravne lepote, ampak vsled mesenega poželenja. Tega dopadenja ni ustvaril Bog, ampak ga je povzročil — izvirni greh“. Da bi si to le vse naše matere dobro zapomnile!

ZABNICE.

Kakor povsod so morali letos tudi v Zabnicah (isto velja za Ukvé) iti ženin najprej pred župana in potem še le pred župnika. To bi ne bilo nič izrednega. Izvanredno je pa to, da je slovenske ženine v slovenskih Zabnicah (oz. Ukvah) v italijanskem kraljestvu slovenski fašistovski župan nemško poročal. Kaj bi neki rekel ata Mussolini, ko bi zvedel za to? Pa ne smemo preveč zameriti gg. županom: Slovenskega brati ne znajo, laščine ženini ne razumejo, ne ostane drugega nego nemški posredovalni jezik. To so koroške razmere! — Druga posebnost v slov. vaseh Kanalske doline so ljudske šole. Te so kar trijezične. En učitelj razlaga otrokom vse v nemščini, drugi oz. druge v italijanski, pa pride še župnik z materno slovenščino. O blažena trojezičnost. Ti prinašaš šolski mladini že v 8. in 9. letu več znanja kot ga imajo najučenejši ministri v Rimu. Kje pač dobite v Italiji učenjake, ki bi znali po en romanski, germanski in slovanski jezik? Na prste jih lahko seštejete.

Na Koroškem pa mora to znati vsak otrok. Posledica seveda ostane, da otroci večinoma ne znajo nič. Posebno manj nadarjeni. In čujte še to! Ko je eks-minister Gentile izdal zloglasno šolsko reformo je milostno dovolil naj se v drugorodnih šolah poučuje 4 ure na teden materinščina. Gotove osebe so pa za slovenske občine Kanalske doline določile kot materni je-

zik nemščino, katere doma ne govori jo v nobeni družini. Tako se bodo otroci morali še nadalje učiti z tuja jezika, materinega pa niti črke ne. Ali bi se ne prijel za glavo eksceleuca Gentile ko bi zvedel, kako razni gospodje svojevoljno izvajajo njegovo reformo!! Že zdaj se v teh krajih težko najde koga, ki bi znal dobro slovensko pisati. Po reformi sploh ne bo nikogar. V onih par uricah na teden otroci tudi z nemščino ne bodo nič profitirali, ker jim je od doma tuja. Le pojmi se jim še bolj zmešajo. — Ko sem se poslavljaj iz Zabnic mi je rekel dober starček: Vidim, da se čudite našim razmeram. Veste, kar ljudje po svetu najbolj cenijo in spoštujejo, tega naši ne poznajo. Ne vedo kaj je karakter (značaj). Prej so bili od kraja velenemci, pri predzadnjih volitvah komunisti, letos fašisti, pa prav zares, in če drugo leto pridejo sem Kitajci, stavim, da bo čez leto dni polovica gospodarjev nosila kite.

Malo prehudo jo je povedal dobri mož, a nekaj resnice tiči v tem. Tukašnje ljudstvo nima značaja. Kdor namreč ne ljubi in ne spoštuje materne jezika, tudi drugih ljubil in spoštoval nikdar ne bo. Pa Bog varuj, da bi s tem hotel vzeti čast vsem Zabničanom in Ukvanom. Gotovo je med njimi prav mnogo mož, ki so res moške.

(Prihodnjič konec.)

Pozdravi slovenskih fantov vojakov.

Slovenski fantje pridruženi 5. regim. hribovlazcev pri bateriji na Lago Maggiore v Piemontu pošiljamo pozdrave izpod večjega gorovja Italije svojim starišem, sorodnikom in prijateljem, zlasti pa zavednim slovenskim dekletom. Priporočamo, naj zvesto čitajo „Stražo“ in nam pogosto pišejo. Letnik 1903: Adam Jakob, Petelnje — Dekleva Anton, Petelnje — Rebec Alojzij, Postojna — Furlan Franc, Ložice — Martinčič Tonček, Dolnja Košana — Fabčič Joško, Drehovica — Semeniž Anton, Drehovica — letnik 1904: Jakomin Slavko, Stanjel — Forčič Anton, Tomaževica — Bada Vinko, Tomaževica — Švara Viktor, Gabrovica — Švara Vincencij, Sveto — Gabrovic Gabrijel, Lipa — Kaučič Anton, Lipa — Pavlica Jožef, Rihemberg — Perdec Alojzij, Korito — Peric Valentin, Brestovica — Kerpan Anton, Renče — Marinič Oskar, Podsabotin — Cibič Franc, Podsabotin — Kamavli Anton, Kojsko — Peršolja Ernest, Imenje — Velišček Rafael, Medana — Anzelin Ferdinand, Medana — Keber Franc, Medana — Fele Srečko, Vojsko — Grudina Celestin, Skriljevo — Koboj Rudolf, Pristava — Kobil Franc, Sv. Križ na V. — Trojer Peter, Trtnik — Kosmač Ciril, Cerkno — Metlikovec Jože, Vel. Dol. — Lazar Jožef, Sedlo — Škaverč Jožef, Gora — Manfreda Fran, Tolmin — Novak Pavel, Godovič — Kerševan Avgustin, Gradišče, p. Dornberg — Lepušček Leopold, Sv. Lucija — Mučič Andrej, Gorica — Ferjančič Franc, Gradišče, p. Vipavi.

POZDRAVI IZ FLORENCE.

Mnogo pozdravov pošiljamo vsem čitateljem in znancem, posebno našim staršem, bratom, sestram in dekletom slovenski topničarji 19. tega polka. Vojaškemu življenju smo se privadili, dolgo časje in domotožje nas polagoma zapušča. Posebno ko odjhamo ali se odpeljemo v lepo florenško okolico, ko zavijemo izmed mestnih zidov v oljčne, lavorjeve in murvne nasade, med vinograde in različne druge sadovnjake, ali ko se odpeljemo v hribe, kjer se razprostire pred nami lepa toskanska pokrajina in po sredi nje vijoča se reka Arno. Le na povratku nam oživijo spomini na naše de-

move in vsak nepotrpežljivo čaka novice iz naše precej oddaljene dežele!

Avsec Lojze, St. Peter na Krasu, Faganel Bogomil in Ciril iz Dolenje Vrtojbe; Cufer France, Cerkno; Rijavec Ivan, cap. magg. iz Tribuše; Skola Mirko, Lokve; Širok Andrej, Trst; Velikonja Stanko, Dol-Otlica.

POZDRAVI IZ FOSSANE.

Slovenski fantje-vojaki letnika 1904, ki služijo pri prvem regimentu gorskega topništva v Fossani, pozdravljajo svoje znance, prijatelje, sorodnike, brate, sestre, stariše, zlasti pa zavedna dekleta. Šavli Franc, Vrsno, Sorli Mihael, Vrsno, Marka Ivan, Log, Čenčič Leonard, Revišče.

DAROVI.

Za Slovensko sirotišče: Centralna posojilnica 600 L. — N. N. 10 L. Bog poplačaj!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Fojana, M. A.: Kakor vidite smo dobili enak dopis tudi od druge strani. Hvala lepa vseeno. Oglasite se še kaj! — *Dopisnikom*. Vsled preobiln gradiva smo morali nekaj listov odložiti za prihodnjič.

ZGUBLJENO-NAJDENO.

V Knjigarni K. T. D. v Gorici je pozabil nekdo par čevljev; dobi jih tam.

ZUPANSTVO SV. LUCIJA OB SOCI

naznanja, da se bo vršil na dan letnega štmavra, t. j. v nedeljo po sv. Jakobu, 27. julija t. l. semenj pri Sv. Luciji. Vabijo se vljudno vsi kupci in prodajalci, da se udeležijo v obilnem številu.

Kamijon-tritonski »Saurer« v najboljšem stanju, zelo uporabljen tudi za morebitno preuredbo v korigero proda »Občno konsumno društvo v Idriji«.

SPREJME se učenec poštenih starišev s primerno šolsko izobrazbo v trgovino z mešanim blagom na deželi. Istotam se sprejme prodajalka v prvi vrsti manufakturstinja; ozira se samo na boljšo moč z daljšo prakso. Cenjene ponudbe na upravo „Gor. Straže“ pod 1887.

Na prodaj je železna blagajna z leseno omarico marke Vinkvand. Graz, visoka 70 cm, široka 57 in globoka 53 cm. Naslov: Stavbeno društvo - Bilje.

Veščo manufakturstinjo sprejeme »Občno konsumno društvo v Idriji«.

Zdravnik

dr. Rado Sfiligoy

se je preselil na Travniki št. 5, I. (Nasproti Lekarne)

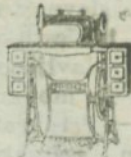
Na prodaj so posestva v Sloveniji. Mnogo najrazličnejših malih srednjih in velikih kmetijskih in gozdskih posestev, gostiln, trgovin, žaglinov, hotelov, vil, stanovanjskih hiš, grajščin itd. ima na prodaj po zelo ugodnih cenah: Redidetna pisarna Arzenšek & Comp. Celje, Kralja Petra ul. 22.

NAŠ ZOBOZDRAVNIK

doktor Lojz Kraigher

spécialist za bolezni v ustih: zobeh, sprejema za vsa z: niška in zobotehniška dela: :: v Gorici, na Travniku št. 20

Prva slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno) - Gorica

priporoča svoje trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „Mundlos“, dvokoles znamke orig. „Kolumbia“, belgijskih pušk ter vse k temu spada joče predmete.

Brezplačen poduk v umetnem vezenju, šivanju in krpanju. — Lastna mehanična delavnica in popravilavnica Piazza Duomo 5 (vogal ul. Rabatta).

PRODAJA NA OBROKE

S prvim septembrom p. l. je otvorila firma: »Grande Emporio Rateale« (centrala v Trstu)

Via Garibaldi 20, (prej Via Teatro)

svoje podružno skladišče.

Prodaja: izgotovljene obleke in po meri, najfinejše manufakturno blago, suknje, dežne plašče, obuvalo, klobuke, ovratnike, rokavice, naramnice, perilo itd.

Cene brez konkurence! Obroki mesečni in tedenski.

Krojačnica prvega reda. Gorica, Via Garibaldi 20-II.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 22 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerni!